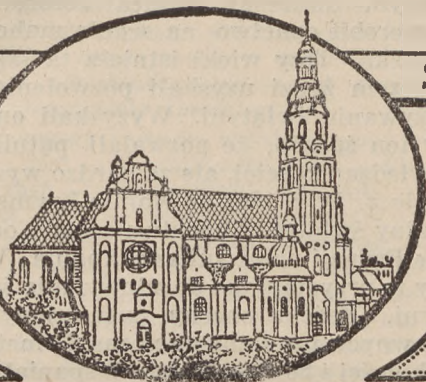

TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI

SW. TROJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszeki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik IV

Bydgoszcz, dnia 29 stycznia 1933

Numer 5

Święto Matki Boskiej Gromnicznej.

2 lutego.

Oczyszczenie Matki Boskiej.

Ta uroczystość kończy okres Bożego Narodzenia i przypada zawsze 2 lutego. Święto to obchodzono w Jerozolimie już w drugiej połowie piątego wieku procesją z zapalonymi świecami. Tam ono też najprawdopodobniej wzięło swój początek. Wśród świąt Matki Boskiej jest ono pierwsze, w którym nie wolno było wykonywać prac służebnych. W uroczystość Oczyszczenia Najsw. Marji Panny chowa się żłóbki. To święto końcowe okresu gwiazdkowego zawiera już pierwszą wskazówkę na zbliżający się Wielki Post, w którym wierni ze skrucą rozpamiętywają Mękę P. Jezusa i najszczerzej współczują z Najsw. Matką Bolesną. Tę wskazówkę zawierają prorocze słowa Symeona: „I duszę twą własną (Matki Pana Jezusa) przeniknie miecz“. Na zachodzie starano się wykorzenieć przez to święto pogańskie zwyczaje przeciwstawiając im czcigodną pamiątkę **ofiarę oczyszczenia** złożonej przez Najsw. Marię Pannę i **pierwszego pobytu Zbawiciela w świątyni**, którego Symeon nazywa „**światłością na objawienie pogan**“. Ceremonia **święcenia świec** i **procesja** z zapalonymi świecami są starodawne. Wyjaśnieniem tych obrzędów jest wiersz, który się śpiewa przy rozdawaniu świec. „**Światłość na objawienie pogan i chwały ludu twego Izraelskiego**“. Światłość świecy wyobraża zatem Chrystusa Pana. Świece-gromnice, bo chronią nas od burz — gromów świeci kapłan przed sumą. Wierni zgromadzeni w kościele palą je od poświęcenia do ewangelji i od Sanctus do Komunii. **Chrystus światłością świata**, to myśl przewodnia Mszy św. Ciemne są drogi życia, gdy ich światło nie oświeca. Dlatego zwracamy się często do tej „światłości świata“ całego — Zbawiciela naszego — łatwo dojdziemy przez życie ziem-

skie do światłości wiecznej. W jednej w pięciu modlitw poświęcenia świec każe się nam kościół modlić: „Panie Jezu Chryste, światłości prawdziwa, który oświecasz każdego człowieka na świat przychodzącego i pobłogosław te świece i poświęć je światłem Twej

łaski, aby jak te świece płonące ogniem widzialnym rozpraszają ciemności nocy, tak serca nasze oświecone niewidzialnym ogniem, to jest blaskiem Ducha św., były wolne od ślepoty, błędów naszych i abyśmy mogli po oczyszczeniu oczu duszy ujrzeć to, co się Tobie podoba a nam pożytek przynosi.

Ks. Ta. Bor.

Legenda na Matkę Boską Gromniczną.

Nietylko ludzie, lecz wszystko, co żywie, w Marji Panny zostaje opiece; Ona się światem troszczy dobrotliwie, muszką w powietrzu, drobną rybką w rzece, ptaszyną małą z pisklety drobnymi, nawet robakiem, co wypelza z ziemi na Zwiastowanie, gdy się wzbudzi wiosną; bo Ona świata jest Matką litosną!

Dobytek ludzki ochrania od szkody i nawet wilki z żarloczną paszczką w zimowe noce od wiejskiej zagrody odgania sama opiekuńczą ręką.

Święty Mikołaj, co je w ryzach trzyma, gdy spadną śniegi i nadejdzie zima, ich dziką hordę na części rozbija, aby za wyłącznym nakazem na ludzkie dobro nie padały razem; więc mają sobie działy wyznaczone i każdy idzie tylko w swoją stronę, gdzie mu wyznaczył święty legowisko, od ludzi zdala, od siebie nie blisko.

A na Gromniczną, gdy się z kniei zwłóczą i jak rabusie po polach rozlążą, za łupem węższą, a złowrogo mruczą i między sobą na śniegu się swarzą i głodnym zębem kłapią i dokoła robią wyprawę na uspięne sioła, Panienska święta staje im na drodze z gromnicą w rękę, wśród tumanów śniegu i wilcze stada zatrzymuje w biegu.

I tak na straży cichej wioski stoi, więc napaść przed nią cofa się i boi i nie śmie naprzód iść, gdy światło zoczy.

Gdy wystraszone stado się rozskoczy, ta w jaką stronę cofnie się wilczyśko, w tę już umykać musi przed gromnicą; zielone ślepią wściekłością mu świecą, ale łeb zwiesza i wyciąga szyję, jak pies skulony chyłkiem w śniegu brodzi i w ciemne lasy spłoszone uchodzi.

Gdy w noc miesięczną wilki w polach wyją, ludzie się ze snu budzą z wielkim strachem, i słycać szepty pod słomianym dachem:

W Twoją opiekę weźmij nas, Maryjo!

I znów zasypia z tą ufnością wioska, że w śniegach nad nią czuwa Matka Boska.

Na Mikołaja ani na Gromniczną, kiedy się wilki snują zgrają liczną, nie dobrze motać przedy gospodyniom, bo łatwo jeszcze — uchwaj to Boże! — w nici wilczyśko zaplątać się może i będzie potem trzymał się zagrody i przez rok cały w niej wyrządzał szkody. („Królowa Niebios“).

Miejsce urodzenia Matki Boskiej.

Ewangelja zlekka tylko urywkowo bliżeniu określić, gdzie się znajdowało Jej miejsce urodzenia. Ale od pierwszego wieku tradycja utrzymywała że Matka Boska urodziła się w Jeruzalem.

gdzie obecnie stoi wspaniały kościół, który przypomina domek Anny i Joachima. Istnieje jeszcze inne podanie, a mianowicie, że Najświętsza Panna przyszła na świat niedaleko Bramy Wschodniej w Jeruzolimie. Podanie to jest najstarsze i przetrwało dotychczas mimo zdań przeciwnych, stawianych przez uczonych. Pozatem wiele jest przypuszczeń stwierdzających, że Matka Boska urodziła się w Betleem. Jednak mniemanie, że miejsce urodzenia Matki Zbawiciela była właśnie owa dzisiejsza świątynia, miało najwięcej zwolenników i utwierdziła się. W XI wieku św. Hieronim zwiedzając Ziemię św., już wtedy stwierdzał, że miejsce to było otoczone czcią specjalną. Krzyżowcy oddali kościół pod opiekę Sióstr Benedyktyn, które Opactwo poświęciły św. Annie. Opactwo z początku ubogie, z czasem wzbogaciło się bardzo w miarę wstępowania bogatych i znakomitych kobiet w szeregi zakonne.

W kronikach Jana z Würzburga znajdujemy opis dalszych losów klasz-

toru. W XII wieku po klęsce Krzyżowców saraceni zawładnęli miastem niszcząc i grabiąc klasztory i kościoły. Saladyn, ówczesny władca Jeruzolimy, przerobił opactwo na szkołę mahometańską. Trzy wieki istniała ta szkoła, poczem żydzi uzyskali pozwolenie na używanie świątyni. Wyzyskali oni to w ten sposób, że pozwalali pątnikom zwiedzać kościół, ale za bardzo wysoką opłatą. W r. 1861 po wojnie Krymskiej ruiny świątyni i opactwa zostały oddane Francji przez sultana Abdula. Wtedy to przystąpiono do odnowienia świątyni. Kościół obecny, wzniesiony na dawnych fundamentach ma 37 metrów długości i 20 szerokości. Wspaniały ołtarz główny wzniesiony pod baldachimem zawiera rzeźbę naturalnej wielkości przedstawiającą św. Annę uczącą Marię. W krypcie zebrane są obrazy dotyczące się życia Najświętszej Panny. Opiekę nad kościołem mają zakonnicy Ojcowie Biali.

Jako zwolennicy prawdziwego postępu zerwijmy z nieszczęsnymi tradycjami opoki sackiej. Kultura — to opanowanie niskich instynktów i podporządkowanie ich rozumnym zasadom. Uczmy się zwyciężać własne zachcianki, miejmy odwagę słowem i czynem stać w obronie objawu prawdziwego postępu, jakim jest trzeźwość.

Tegoroczny Tydzień Propagandy Trzeźwości niechaj skupi cały naród bez różnicy poglądów około wielkiego hasła

przez trzeźwość do odrodzenia!

70 lat temu.

W miesiącu bieżącym przypada 70-lecie wybuchu Powstania Styczniowego, które pochłonęło tak wiele ofiar bohaterskich z szeregów katolickiego duchowieństwa polskiego, że przypominamy narazie tylko postacie wybitniejsze:

22. III. 1863 r. zginął od kuli rosyjskiej O. Benwenuty Mańka, bernardyn z Koła, podczas pełnienia obowiązków kapelana w oddziale Cieszkowskiego.

9. V. 1863 r. poległ w powstaniu w bitwie pod Spalwiskami ks. Dominik Perza.

22. V. 1863 r. rosjanie powiesili za udział w powstaniu ks. Stanisława Brzózkę, wikariusza z Łukowa.

3. VI. 1863 r. za należenie do powstania rosjanie rozstrzelali w Wilnie ks. Stanisława Iszore i ks. Ziemiańskiego.

12. VI. 1863 r. moskale powiesili w Warszawie kapucyna O. Agrypina Konarskiego za to, że był kapelanem powstańców.

22. VI. 1863 r. moskale rozstrzelali w Lidzie ks. Adama Falkowskiego za odczytanie z ambony manifestu Rządu Narodowego.

26. VI. 1863 r. z rozkazu Murawjewa moskale żywcem zakopali ks. Stanisława Siemiaszkę za pomoc i wypowiedanie powstańca.

9. VII. 1863 r. w Koninie został żywcem zakopany przez moskali kapucyn O. Maksymiljan Tarejwo za wygłoszenie kazania patriotycznego w Łędzie.

1. IX. 1863 r. w czasie powstania zginął pod Piłsudami w Kowieńskim paulin O. Paweł Bogdanowicz.

30. IX. 1863 r. zginął pod Lelowem w walkach powstańczych z moksalami paulin O. Zygmunt Trawiński.

4. IX. 1863 r. za udział w powstaniu moskale powiesili w Piotrkowie ks. Dmosińskiego.

18. IX. 1863 r. pod Brzezunami, idąc na czele oddziału powstańców, poległ ks. Józef Leszczyński.

12. XII. 1863 r. w Solcu za sprzyjanie powstaniu moskale powiesili reformata O. Bonawenturę Czerniawskiego.

Już dzisiaj komunikujemy Drogim Parafjanom, że na dzień Srebrnego Jubileuszu Księdza Proboszcza ukaże się „Tygodnik Jubileuszowy“ w pięciokrotnej objętości, w liczbie 5 tysięcy egzempl., w pięknej, ozdobnej szacie, z licznymi ilustracjami oraz pierwszorzędnymi opracowaniami artykułami. Każdy Parafjanin winien ten numer „Tygodnika“ nabyć na pamiątkę koniecznie!

Zdanie Episkopatu Polskiego o abstynencji.

Trzeźwość jest elementarnym postulatem zdrowia i tężyzny Narodu, a zarazem imperatywem etyki katolickiej.

† **August Kardynał Hlond.**

Nzas najwyższy zrozumieć, że kwestja pijaństwa wnika we wszystkie na-

sze stosunki społeczne, gospodarcze, zdrowotne i moralne i że walka z wódką, z pijaństwem może się przyczynić do odrodzenia i odnowienia całego Narodu Polskiego w Chrystusie.

Ks. Biskup Bandurski.

Przez trzeźwość do odrodzenia.

Zwolennikom Abstynencji w naszej parafji i Wszystkim Parafjanom polecamy zapoznać się z poniższą odezwą Komitetu Tyg. Prop. Trzeźwości.

Rodacy! Gnębi nas dziś nietylko kryzys gospodarczy — lecz stokroć gorszy kryzys moralny. Kryzys ten to następstwo zlekceważenia praw Bożych. Zapomnieli dziś ludzie o właściwym celu życia oraz o swej odpowiedzialności przed Bogiem. Cywilizacja dzisiejsza często nawet nazwy chrześcijańskiej się wyrzeka i stąd ulega potężniejącym z dnia na dzień mocom zniszczenia, staczając się bezwładnie w objęcia bolszewizmu i bezbożnictwa.

Niema chwili do stracenia. Nie wolno pominąć żadnego ze środków, które mogą przyczynić się do odrodzenia narodu. Jednym z najpotężniejszych środków zaradczych to — trzeźwość. Im naród bliższy trzeźwości, tem prędzej przełamie kryzys i odrodzi cywilizację. Tylko na trzeźwo można wywalczyć lepsze jutro.

Alkoholizm pogłębia kryzys dzisiejszy.

Alkohol — to trucizna słodka, ale w skutkach straszna. Stopniowo pozbawia on roztropności i siły woli, rozbudza niskie żądze, podżęga do zbrodni, powoduje nieszczęśliwe wypadki, niszczy szczęście rodzinne, prowadzi do zwyrodnienia potomstwa i do strasznej nędzy. I dziś jeszcze żaluje się daleko więcej grosza na oświatę, żywienie i przyodziewek aniżeli na trunki.

Do zasobności Skarbu Państwa wiedzie droga tylko przez pracowitość, oszczędność i dobrobyt obywateli. Tymczasem stajemy się coraz ubożsi. Nie jest to jedynie następstwo kryzysu światowego! Polska mogłaby daleko łatwiej przetrwać — gdyby była trzeźwa.

Dlatego niechaj rodzina, Kościół, szkoła, prasa i wszelkie organizacje oświatowe zabiorą się rączy do akcji solidarnej, niechaj zaszczepiają w młode umysły i serca polskie wstręt do kieliszka i zrozumienie doniosłości tego zagadnienia. Zreformujmy narazie nasze przestarzałe zwyczaje towarzyskie! Wychowujmy dzieci nasze w trzeźwości, której nam brak jeszcze w życiu towarzyskim dorosłych.

28. XII. 1863 r. w Kownie, za zorganizowanie powstania na Żmudzi został powieszony przez Moskali ks. Antoni Mackiewicz.

Wykaz ten tak jest wymowny, że wszelkie uwagi na temat patryjotyzmu, zawsze ożywiającego polskie duchowieństwo katolickie, są całkiem zbędne.

Śłużba Boża.

Niedziela czwarta po Trzech Królach.

Niedziela trzecia, czwarta, piąta i szósta po Trzech Królach są **ruchome**, t. j., że raz obchodzi się je po Trzech Królach, przed **siedmiesiątnicą**, jeżeli Wielkanoc (i początek Postu Wielkiego) później przypada, drugi raz te niedziele **przenosi się** na czas poświęcony między 23-cią a 24-tą po Zesłaniu Ducha Św., gdy dla wczesnej Wielkanocy (i W. Postu) nie było miejsca po Trzech Królach na ich obchód. Modlitwa (kalekta), lekcja, ewangelja, sekreta i modlitwa po Komunii zostają te same w obu wypadkach, a zmieniają się tylko części śpiewane, przez chór (U nas w Poznańskim całym wykonuje zawsze te części śpiewane: introit, graduał, ofertorium i przy Komunii — tylko znany chór **w Archikatedrze Poznańskiej** pod dyrekcją Ks. Dr. Gichurowskiego; inne chóry parafjalnie nie dorosły jeszcze do wykonania tych przepięknych śpiewów liturgicznych), z których jedne są w okresie po Trzech Królach, a drugie po Zesłaniu Ducha Św. Myślą przewodnią tej Mszy św. jest nasza słabość moralna i wielka skłonność do grzechów. Dlatego to także nam się Kościół modlić o zdrowie dla duszy i ciała, byśmy to wszystko, co za grzechy nasze znosić musimy, przy pomocy Bożej **mężnie i zwycięzko** znosili. W lekcji natomiast nawołuje Kościół do **miłości bliźniego**, bo gdzie ona jest, tam też niema grzechów zwłaszcza przeciw 6 i 9, 7 i 10, 5. 8 przykazaniu Bożemu. W ewangelji widzimy Pana Jezusa z uczniami w łodzi na morzu burzliwym. Pan Jezus śpi, a łódź podczas burzy zaczyna tonąć. Uczniowie tracą wiarę, ale Pan Jezus przez ucieszenie wiatru na morzu ich wiarę wzmacnia. I my mamy często modlić się o wzmocnienie wiary naszej a szczególnie o ożywienie jej przez dobre uczynki, bo wiara bez uczynków martwa jest, a szczególnie w ciężkich chwilach pokus i zmagañ życiowych módlmy się a Pan Jezus nas wspomóż.

Ks. Ta. Bor.

Młodzież Katolicka przy pracy.

Z walnego zebrania S. M. P. „Gwiazda“.

Roczne walne zebranie „Gwiazdy“ zgromadziło około 100 członków. Zebranie zagał prezes Domke, witając przedstawicieli duchowieństwa, władz okręgowych, towarzystw parafjalnych i bratnich stowarzy-

szeń. Po odśpiewaniu hymnu związkowego objął przewodnictwo zebrania ks. patron Müller.

Ze sprawozdań członków zarządu wynikało, że pracowano z wielkim wysiłkiem dla dobra stowarzyszenia i Kościoła. Po dyskusji udzielono ustępującemu zarządowi jednomyślnie absolutorjum.

Do nowego zarządu weszli: prezes — Domke, zast. — Kowalkowski, sekr. — Flisiak, zast. — Waliszewski, skarbnik — Damski, zast. — Borysiak, gospodarz — Kmiecik, zast. — Gabrych, naczelnik — Schmidt, zast. — Krepkowski, bibliotekarz — Gabrych, zast. — Mikołajczak, kierownik oddziału młodszego — Kempa, kierownik koła amatorskiego — Początek, kierownik N. P. N. — Górny, kierownik sekcji kajakowej — Różnowski. Poczet sztan-darowy stanowią: Początek, Damski i Tomczak. Komisja rewizyjna składa się z członków zarządu koła przyjaciół. W wolnych głosach zabrał głos patron okręgowy ks. prof. Handtke poruszając wszystkich do głębi. Delegaci towarzystw parafjalnych i bratnich stowarzyszeń składali życzenia.

Prezes Domke podziękował wszystkim za życzenia, zapewniając, że zarząd starać się będzie pracować dla dobra stowarzyszenia i Kościoła oraz o harmonijną współpracę z innymi organizacjami.

Z utworzeniem Koła Przyjaciół upada dotychczasowy patronat i przechodzi do Koła Przyjaciół Młodzieży. „Gotów“.

Walne zebranie

Stow. Służby Żeńskiej pod wezw. Św. Zyty.

Roczne walne zebranie Stow. Służby Żeńskiej odbyło się w niedzielę, dnia 8 stycznia br. o godz. 17 w szkole Sienkiewicza. Zebranie zagała przewodnicząca p. Woźniakówna pochwaleniem Pana Boga, witając przedstawicielki organizacji Tow. Kobiet Pracujących, oraz licznie zebranych członków. Po odczytaniu protokołu z ostatniego plenarnego zebrania przystąpiono do wyboru prezydium walnego zebrania. Obradom przewodniczył ks. Degórski, wicepatron Stowarzyszenia. Do pióra powołano sekretarkę okręgową, na ławniczki pp. Stawicką i Lawrynowiczównę. Ks. patron obejmując przewodnictwo walnego zebrania, oraz udzielił kilka wskazówek co do wyboru nowego zarządu. Następnie odczytała sekretarka protokół z ostatniego walnego zebrania, poczem zdały poszczególne członkinie zarządu sprawozdania roczne. Ze sprawozdania przewodniczącej i zarazem kierowniczki biura pośrednictwa pracy służby żeńskiej, oraz schroniska dla dziewcząt, znajdujące się przy ul. Śniadeckich 34, wynika, że biurem zapośredniczono w roku 1932 — 477 służby żeńskiej, oraz że 117 osób (bezrobotnej służby) korzystało z schroniska. Sprawozdanie sekretarki: Stow. liczy obecnie 90 członków. W ciągu roku 1932 wstąpiło 6 nowych członków. Urządzono 4 wycieczki, obchód gwiazdkowy i kurs prasowania sztywnej bielizny. Przy stowarzyszeniu istnieje kółko śpiewu i oświaty. Za sprawozdania, oraz za całoroczną pracę zarządu dziękował ks. patron, poczem przystąpiono do wyboru nowego zarządu. Przez aklamację wybrano dotychczasowy zarząd z powrotem i to:

p. Woźniakówna — przewodnicząca,

p. Chmielarzówna — zastępczyni,

p. Golakówna — sekretarka,

p. Zimorska — zastępczyni,

p. Olszewska — skarbniczka,

pp. Chmielarzówna i Lewandowska — rewiz. kasy.

Ks. patron witając nowo wybrany zarząd, życząc im powodzenia, ofiarując także swoją pomoc, oddaje przewodnictwo na ręce przewodniczącej, która dziękując za zaufanie prosi o zgodną współpracę członków z zarządem. Życzenia składały p. Felczykowska w imieniu Bydgoskiego Okręgu Tow. Kobiet Katolickich i p. Stawicka w im. Stow. Pań prac. w Handlu i Konfekcji. Po urozmaiceniu przez wygłoszenie kilku deklamacyj, nastąpiły wolne głosy oraz odpowiedzi na skrzynkę zapytań. Wspólnym śpiewem „My chcemy Boga“ zakończono zebranie.

Bydgoszcz, dnia 8 stycznia 1933 r.

Salomea Felczykowska,
sekretarka okręgowa.

Obchód gwiazdkowy w Tow. Śpiewu „Moniuszko“ (Ciąg dalszy).

Tradycyjnym zwyczajem urządził nasz chór kościelny „Moniuszko“ w uroczystość Św. Św. Trzech Króli w sali p. Baeckera swój doroczny obchód gwiazdkowy. W zapełnionej do ostatniego miejsca sali przemówił do zebranych w zastępstwie prezesa p. Szumiński, witając ks. Borzycha, patrona chóru, zacnych gości i naszą tak licznie na obchód gwiazdkowy przybyłą brać śpiewaczą. Zkolei wskazał ks. jpatron w swem przemówieniu na znaczenie i cel obchodu gwiazdkowego w chorze kościelnym, poczem złożył zarządowi i drużynie życzenia gorliwej i owocnej współpracy w organizacji. Nastąpiła najuroczystsza chwila łamania się oplatkiem, podczas której śpiewano kolendy.

Punktem kulminacyjnym obchodu były pod każdym względem wykonane w reżyserji p. Leokadij Mińskiej fragmenty z „Historycznych Jasełek Polskich“ pióra ks. prof. J. A. Łukaszkiwicza. Na scenie ukazywały się w świetle tradycji aktorzy w staropolskich historycznych strojach. Podstawowym postulatem w przedstawianiu jakiegokolwiek widowiska jest dbałość o wszystkie elementy widowiska, a mianowicie jednolite opanowanie stylu gry, reżyserji, inscenizacji i malarstwa scenicznego. Obowiązkiem wszystkich aktorów zespołu jest święte opanowanie techniki scenicznej, aby w miarę rozwoju akcji wyrazić najgłębszą tęsknotę człowieka do ideału i wcielić świat marzenia w rzeczywistość.

Bartosz u. p. koniecznie powinien był do pasterzy przemawiać w gwarze ludowej, a nie językiem literackim.

Szczególnie baczną uwagę należy zwrócić na akcentowanie wyrazów.

W języku polskim spoczywa coprawda akcent stale na drugiej zgłosce od końca. Jeżeli wyraz w polskim języku łączy się z przyrostkami -bym, -kroć, -set, -że, -li, -m, wtedy akcent pozostaje na zgłosce pierwotnie przedostającej. W tym wypadku spoczywa więc akcent na zgłosce trzeciej od końca. A więc **chodził** — **chodził**by. Podobnie mają akcent na trzeciej zgłosce od końca czasowniki w 1 i 2 osobie liczby mnogiej, n. p. **przyszliśmy**, **wykopaliśmy**, **bożki nasze zrobiliśmy** z kamienia, a nigdy **zrobiliśmy**. Całość wypadła nieźle, wobec czego nie należy szczerzyć okłasków dla aktorów.

Po wspólnej kawie nagrodzono czterech pilnych członków, którzy w ubiegłym roku najregularniej uczęszczali na lekcje śpiewu. Nagrody w postaci książki wręczył po dłuższym przemówieniu ks. proboszcz Skonieczny następującym członkom. pp. Jagielsce Marji, Szulcównie Monice, Schmidtowi Leonowi i Siudzie Bolesławowi.

Na zakończenie rozdzielił gwiazdor niektórym członkom podarki.

Koniec.

Kalend. bractw i towarzystw

29. 1. Niedziela.

Zyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 23.
Tow. Kobiet „Jutrzenka“. Walne zebranie o godz. 17 w salce parafjalnej.

2. 2. Czwartek. Matki Boskiej Gromnicznej.

Zyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 24.
Kat. Tow. Abstynentów. Walne zebranie po sumie.

5. 2. Niedziela.

Zyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 25.
Zyw. Róż. Młodzieńców. Zebr. po niesporach.

III Zakon. Zebr. po niesporach.
Komunikat Straży Honorowej.

1. 2. Środa.

Godzina święta od 4—5 po poł.
Msza św. wynagradzająca w pierwszy piątek miesiąca o godz. 7. Uprasza się zabrać z sobą świece i oznaki.

Po nabożeństwie wieczornem zebranie w kościele.

W Czyżkówku.

29. 1. Niedziela.

Godz. 8,00. Msza św. cicha.
Godz. 10,00. Suma z kazaniem.
Godz. 13,30. Chrztysy i wywody.
Godz. 14,00. Nieszpory.
W dni powszednie: Msza św. o godz. 7,00.
2. 2. Czwartek. (Uroczystość M. B. Gromnicznej).
Porządek nabożeństw jak w niedzielę.

Porządek nabożeństw.

29. 1. IV. Niedziela po Trzech Królach.

Ewangelja u św. Mateusza 8, 23—28.
Godz. 7,00. Cicha Msza św. z kazaniem (śpiewanie godzinek).
Godz. 8,00. Cicha Msza św.
Godz. 9,00. Msza św. z kazaniem dla dzieci

Godz. 10,00. Suma z kazaniem.
Godz. 12,00. Cicha Msza św. z kazaniem.
Godz. 14,00. Chrztysy i wywody.
Godz. 14,30. **Cwiczenie poprawnego śpiewu liturgicznego dla wszystkich przy kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej.**

Godz. 15,00. Nieszpory i wystawienie N. Sakramentu z różańcem.
W dni powszednie Msza św. o godz. 7,00, 7,45, 8,30 i 9,00.

Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 7-ej rano, w dni przedświąteczne od godz. 17—19 i o godz. 20.

31. 1. Wtorek.

Godz. 7,00. Wotywa do św. Antoniego.

1. 2. Środa.

Sluchanie spowiedzi św. przed I. piątkiem miesiąca od godz. 17—19 i od 20.

2. 2. Czwartek.

Uroczystość Oczyszczenia Matki Boskiej (Matki Boskiej Gromnicznej).

Ewangelja św. u św. Łukasza 2, 22—33.
Porządek nabożeństw jak w niedzielę.
Święcenie gromnic przed sumą.

Godz. 10,00. Suma z wystawieniem N. Sakramentu, procesją i kazaniem.

Godz. 15,00. Nieszpory i wystawienie N. Sakramentu z różańcem.

Godz. 16—17. Godzina św.

3. 2. Piątek.

Pierwszy piątek ku czci Najśw. Serca Pana Jezusa.

Całodzienna adoracja Najśw. Sakramentu od godz. 7 rano do 7 wiecz. O godz. 7 wyst. Najśw. Sakramentu z wotywą.

Adorują od:

8—9 Panny różańcowe, róża 1—35.
9—10 Matki różańcowe, róża 1—60.
10—11 Stow. Kobiet „Jutrzenka“.
11—12 Straż Honorowa.
12—1 Trzeci Zakon.
1—2 Panny różańcowe, róża 36—70.
2—3 Matki różańcowe, róża 61 do końca.
3—4 Dzieci szkolne, Mały Chór, Tow. Misyjne Chłopców, Stowarzyszenie Dzieciństwa Pana Jezusa.
4—5 Stow. Pań św. Wincentego a Paulo.
5—6 S. M. P. „Promyk“.
6—7 Tow. Robotników, S. M. P. „Gwiazda“, Zyw. Róż. Ojców i Młodzieńców i Tow. śpiew. „Moniuszko“.

O godz. 19 zakończenie adoracji nabożeństwem, kazaniem i procesją.

4. 2. Sobota.

Godz. 8,30. Wotywa z litanją do Matki Boskiej.

5. 2. V. Niedziela po Trzech Królach.

Porządek nabożeństw jak w niedzielę.

Ogłoszenia parafjalne.

29. 1. Niedziela.

Nabożeństwo z kazaniem w Łochowie o godz. 10,30.

Po sumie wspólny śpiew polskiego „Te Deum“: „Ciebie, Boże, chwalimy...“ (zabrać tekst!).

Godz. 14,30. **Cwiczenie poprawnego śpiewu liturgicznego dla wszystkich przy kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej.**

1. 2. Środa.

Godz. 17—19 i od 20. **Spowiedź św. wspólna dla Arcybractwa Matek Chrześcijańskich, Bractwa Wstrzemięźliwości i Abstynentów, a nazajutrz, w święto Matki Boskiej Gromnicznej wspólna Komunia**

św. o godz. 7 pod sztandarem.

Członkowie Arcybractwa Matek Cchrześc., Bractwa Wstrzemięźliwości i Abstynentów zyskać mogą **odpust zupełny** po przyjęciu Komunii św. i odmówieniu w intencji Ojca św. 6 Ojciec nas, 6 Zdrowaś i 6 Chwała Ojcu.

2. 2. Czwartek.

Godz. 10,00. **Suma z wystawieniem Najśw. Sakramentu, procesją i kazaniem. Przed sumą święcenie gromnic.**

Godz. 15,00. Uroczyste przyjęcie do Arcybractwa Matek Chrześcijańskich.

Godz. 16—17. **Godzina święta.**

Nowości Na niesporach zamiast antyfony marjańskiej: „Panno Marjo... śpiewać będziemy: „**Witaj, Królowo, gwiazdo niebieska**“ (na znanej melodji: „**Witaj, Królowo, Matko litości**“) aż do Wielkiego Czwartku (Patrz: „**Nasze modlitwy**“, str. 118).

3. 2. Piątek.

Św. Błażeja. Błogosławieństwo przeciw chorobom gardła przed ołtarzem św. Anny, o godz. 8.

4. 2. Sobota.

Godz. 17. Spowiedź św. wspólna młodzieńców.

OFIARY.

S. P. Jezusa: p. Wenantjusz Kriabe 10,— zł.

Ofiarodawcy serdeczne „**Bóg zapłać**“.

NA WIKARJAT

złożyli podczas wizytacji parafjalnej:

Lewandowski Jan 5,— zł; Lewandowski Jan 1,— zł; Cielucha 5,— zł; Bielicki 2,— zł; Kukułka Marja 1,— zł; Manthey Cecylja 1,50 zł; Lupertowicz Władysław 1,— zł; Perlik Władysław 2,— zł; Korbolewski Jan 2,— zł; Kalkowiak Kazimierz 2,— zł; Seweryn Jerzy 5,— zł; Nowak Edmund 1,— zł; Niezielska Marta 1,— zł; Piasecki Wincenty 2,— zł; Ludwiczak Jan 0,50 zł; Rynkowski Paweł 1,— zł; Kutzner Franciszek 3,— zł; Olkiewicz Konstanty 2,— zł; Cyrankiewicz Franciszek 1,— zł; Omiński Roman 1,— zł; N. N. 1,— zł; Ignatowski Franciszek 0,50 zł; Nowak Franciszek Franciszek 1,— zł; Kaliszewska Zofja 1,— zł; Dąbrowski Jan 1,— zł; Czerwiński Antoni 0,50 zł; Glapa Franciszek 2,— zł; N. N. 2,— zł; Kubiak Antoni 1,50 zł; Marcinkowska Marja 1,— zł; Jaskólski Stanisław 1,— zł; Modrach Augustyn 2,— zł; Pańka Józef 1,— zł; Tórz Jan 1,— zł; Orłowski Aleks. 5,— zł; Wałaszek Stef. 3,— zł; Balcerek Fr. 1,— zł; Brulewski St. 1,— zł; Pawlak Winc. 1,— zł; Waszkowski Jan 1,— zł; Maternowski Tom. 1,50 zł; Maternowski Fr. 1,— zł; Krygier Tad. 2,— zł; Danielak Ed. 1,— zł; Grabowski Józef 5,— zł; Pasgreta M. 3,— zł; Martin Rom. 2,— zł; Krüger J. 2,— zł; Lewandowski A. 2,— zł; Biskupski 2,— zł; Reszczyńska 1,— zł; Zacharek B. 2,— zł; Radziejewski W. 3,— zł; Majcherek J. 5,— zł; Gralawicz Ksawery 2,— zł; Jabłoński J. 1,— zł; Laska B. 1,— zł; Kaźmierski H. 1,50 zł; Śliwczyński B. 3,— zł; Erdmann 2,— zł; Mocny Ig. 2,— zł; Michalak 1,50 zł; Teclaw M. 1,— zł; Przyjemski 2,— zł; Leśniewski J. 2,— zł; Reichelt A. 5,— zł; Kozakiewicz K. 5,— zł; Konieczka T. 2,— zł; Jaskowski 1,— zł.

Starzyński Feliks 5,— zł; Nowaczyk Maks. 2,— zł; Małecki 5,— zł; Spionkowski 1,50 zł.